

VERÍM V BOHA = VYZNANIE VIERY = SYMBOL VIERY = CREDO

Birmovanci,

touto prednáškou sa začíname venovať pravdám viery, ktoré sa nachádzajú v modlitbe **Verím v Boha**, ktorú voláme aj **vyznanie viery**, **symbol viery** (symbol = súhrn, čiže súhrn hlavných právd viery), alebo po latinsky **credo** (credo = verím). Cirkev už od samého začiatku svojej existencie vyjadrovala a odovzdávala pravdy viery v krátkych formuláciách, ktoré boli platné pre všetkých. Zo všetkých sú v súčasnosti **dve najvýznamnejšie**, ktoré sa modlíme aj počas svätých omší:

1. Apoštolské vyznanie viery – najčastejšie používané počas svätých omší, alebo počas rôznych modlitieb. **Má 12 článkov** a my budeme preberať práve toto vyznanie viery.

2. Nicejsko - carihradské vyznanie viery – je trochu dlhšie ako to Apoštolské vyznanie viery. Ale len preto, lebo jednotlivé články (pravdy) viery sú v ňom vyjadrené obširnejšie.

VERÍM V BOHA, OTCA VŠEMOHÚCEHO, STVORITEĽA NEBA I ZEME (1. článok Verím v Boha)

Prvý článok nášho créda (Verím v Boha) hovorí v prvom rade o tom, že **my veríme v jedného Boha**, nie vo viacerých bohov. Aj sám Ježiš to potvrdzuje: „*Pán, náš Boh, je jediný Pán.*“ (Mk 12, 29) Máme jedného Boha, ktorý nemá ani začiatok ani koniec, čo sám Boh o sebe povedal, keď sa zjavil Mojžišovi: „*Boh povedal Mojžišovi: „Ja som, ktorý som!”* (Ex 3, 14) – to znamená, že On je, existuje od vekov až na veky! Tou vetou *Ja som, ktorý som!*, Boh prezradil aj svoje meno. Lebo tá veta sa po hebrejsky povie **JAHVE**. Lenže Židia z úcty k Božiemu menu nevyslovovali toto meno **Jahve**, a preto namiesto neho volali Boha jednoducho **Pán!**

Najsvätejšia Trojica: My kresťania veríme v jedného Boha, **ktorý existuje v troch osobách – Boh Otec, Boh Syn a Boh Duch Svätý**. Ježiš povedal: „*Ja a Otec sme jedno.*“ (Jn 10, 30) „*Keď príde Tešiteľ, ktorého vám ja pošlem od Otca, Duch pravdy, ktorý vychádza od Otca, on o mne vydá svedectvo.*“ (Jn 15, 26) – tieto dva citáty z Jánovho evanjelia hovoria práve o jednom Bohu v troch osobách!

Teda Boh existuje ako spoločenstvo osôb, On nie je samotár, individualista ale spoločenstvo. No všetky tieto tri osoby sú rovnakým Bohom. Ani jedna z nich nie je menší Boh ako tá druhá. Nemôžeme ich od seba oddeliť, patria spolu! Preto čo veríme a vyznávame o jednom Bohu, to veríme a vyznávame o každej jednej osobe zvlášť. Ak sa modlíme k Bohu Otcovi, tým sa obraciame aj na Syna i na Ducha Svätého. A zase ak sa modlíme k Ježišovi – Božiemu Synovi, tým sa modlíme aj k Bohu Otcovi i k Duchu Svätému.

Keďže je Boh spoločenstvo troch osôb, existujú medzi týmito osobami vzťahy:

Boh Otec <-> Boh Syn = ako už hovorí samotné pomenovanie týchto dvoch osôb, **Otec plodí svojho Syna. Teda, Syn pochádza od Otca. Alebo inak povedané, Syn je plodený Otcom.** Je to ako vzťah medzi rodičom a dieťaťom. (Slovo **plodený** znamená, že u Boha je večné teraz, neexistuje tam včera, alebo zajtra, preto je to neustála, prítomná činnosť.) **No tu sa jedná o Božieho Syna, ktorý je len Bohom, človekom sa stal neskôr!!!**

Boh Otec + Boh Syn <-> Boh Duch Svätý = medzi Otcom a Synom prúdi dokonalá láska, ktorou nás chce Boh naplniť. A tou láskou je Duch Svätý. Preto Duch Svätý vychádza od Otca i od Syna. Duch Svätý je vlastne výsledok lásky medzi Otcom a Synom.

Verím v Boha, Otca: Túto informáciu o Bohu nám priniesol Ježiš Kristus. V evanjeliách máme často napísané, ako Ježiš oslovuje Boha – Otec. V hebrejčine, v jazyku ktorým hovoril aj Ježiš, je toto slovo otec vyjadrené slovom **abba = čo doslova znamená ocko, otecko**. Ježiš mal veľmi vrúcny vzťah k Bohu a chcel aby sme aj my mali taký vzťah k Bohu, preto nás naučil modlitbu Otče náš, ktorá začína slovom **abba**.

Nesprávne predstavy o Bohu: Pod vplyvom rôznych okolností môže mať niekto aj nesprávnu predstavu o Bohu. Nižšie spomeniem najčastejšie, nesprávne predstavy o Bohu.

1. Boh ako policajt – Je spokojný vtedy, keď človek podáva len dobré výkony. Inak je nespokojný a dáva to človeku náležite pocítiť. Stojí tam hore ako policajt s perom a s notesom v ruke, aby si poznačil každý priestupok človeka. Človek sa preto až kŕčovite usiluje o dokonalosť, má strach urobiť chybu a pritom je úplne znechutený, lebo sa mu to aj tak nedarí!

2. Boh ako Mikuláš – Toto je presne opačná predstava ako, Boh – policajt. Boh nikoho nevychováva, každý si môže robiť čo chce, nič Mu nevadí, stále iba rozdáva ľuďom darčeky. Človek si myslí, že vôbec nie je problém hrešiť, Boh aj tak všetko odpustí, stráca sa rozdiel dobra a zla.

3. Boh hodinár – Stvoril celý svet, dal ho do chodu a viac sa o svet a o človeka nestará. Nemá čas, je mu to jedno, flegmatik. Je tu ale nič nerobí, je ľahostajný, má svoj život. Človek je plný beznádeje, smútku, cíti sa v živote sám.

4. Boh pre núdzové potreby – Človek volá Boha iba vtedy keď ho potrebuje: v chorobe, pred písomkou alebo skúškou, v ťažkej chvíli, keď je človek na dne. Inak si na Boha človek ani nespomenie. Boh je pre človeka akoby posledná záchrana. A keď Boh nepomôže, potom človek zvaľuje vinu na Neho, vyčíta mu a nakoniec sa človek Bohu obráti chrbtom. „Keď mi Boh nepomohol, ja s ním končím!“

5. Boh ako bábkár – Všetko riadi, všetko predurčil, človek nemá slobodu, všetkému sa musí podriaďovať, nič nemôže zmeniť a preto nie je za nič zodpovedný. Človekovi je nakoniec všetko jedno!

Ani jedna z týchto predstáv nie je správna! Boh je náš milujúci Otec, ktorý nás stvoril a ktorý sa o nás s láskou stará. Všetko čo robí v našom živote, robí pre naše dobro, aby sme boli šťastní a aby sme prišli k nemu do neba. On nás bezhranične a bezpodmienečne miluje. Jeho láska k nám nemá hraníc a nie je ničím podmienená. Nech by si urobil (-la) čokoľvek, On ťa nikdy neprestane milovať. Hoci je Boh všemohúci, jednu vec nedokáže – **prestáť človeka milovať!!!** Aj keď ťa niekedy vychováva trochu tvrdšie a prísnejšie, aj to robí z lásky k tebe a pre tvoje dobro.

Boh je milujúci Otec, ktorý čaká s otvorenou náručou aby ťa mohol objat!
(Podobenstvo o márnoträtom Synovi Lk 15, 11 – 32)

Verím v Boha, Otca všemohúceho: Táto Božia vlastnosť – všemohúcnosť je veľmi dobre vyjadrená vo Svätom písme: „Bohu nič nie je nemožné. (Lk 1, 37) Božia všemohúcnosť sa prejavuje pri stvorení sveta z ničoho, pri stvorení človeka. Boh vystupuje vo Svätom písme ako Pán všetkého, taktiež aj Ježiš Kristus so všetkými tými zázrakmi, ktoré urobil ukazujú Božiu všemohúcnosť.

Keďže je Boh všemohúci Pán, musí byť aj **absolútne dokonalý: večný** – (nemá začiatok ani koniec, On existoval skôr ako čas), **nehmotný** – (lebo čo je hmotné je nedokonalé, obmedzené, On existoval skôr ako hmota), **všadeprítomný** – (keďže je Boh nehmotný, neobmedzený, môže byť a je všade prítomný), **vševediaci** – (Boh je pôvodca všetkého, preto všetko pozná, celý vesmír, svet i každého človeka a pozná aj budúcnosť), **Boh je láska** – toto napísal evanjelista Ján vo svojom prvom liste (1 Jn 4, 8). Boh z lásky stvoril tento svet aj človeka, nemusel to urobiť.

Stvoriteľ neba: Pod týmto označením rozumieme, že **Boh stvoril neviditeľný svet – svet duchovných bytostí**. Na prvom mieste sem patria **anjeli = duchovné a nesmrteľné bytosti, obdarené rozumom a slobodnou vôľou**. Sú oveľa dokonalejší ako my ľudia. Boli stvorení na oslavu Boha, aby mu slúžili a plnili Jeho poslania. Každý človek má – **anjela strážcu, ktorý človeku pomáha, chráni ho pred zlom**. Niektorých poznáme aj po mene: **Michal, Gabriel, Rafael**. Človek ich môže prosieť, modliť sa k nim, aby ho ochraňovali, pomáhali mu, orodovali za neho u Boha!

Okrem týchto dobrých anjelov, existujú aj tzv. **zlí anjeli, ktorých voláme aj padlí anjeli, alebo diabli, alebo satan, pokušiteľ**. Aj títo boli voľakedy dobrými anjelmi, ale sa rozhodli, že nebudú Bohu slúžiť, a preto sa postavili proti Bohu a **robia všetko preto, aby aj nás ľudí od Boha odvedli, aby nás postavili proti Bohu – navádzajú nás na hriech!** Na čele týchto zlých anjelov stojí **Lucifer, ktorý bol voľakedy po Bohu najkrajším stvorením, ale sa vzbúril proti nemu a stiahol so sebou aj iných anjelov = pád anjelov!** Lenže aj títo padlí anjeli sú naďalej oveľa dokonalejší ako my, **preto sa nemáme s nimi zahrávať, zaoberať!!!**

Stvoriteľ zeme: Pod týmto označením rozumieme, že **Boh stvoril viditeľný svet – vesmír, zem, prírodu, aj človeka**. Veda nám dokazuje, že bol čas, keď vesmír a naša zem neexistovali. Nebolo nič. Ale keďže nebolo nič, ako mohol vzniknúť vesmír, zem, život? Muselo existovať nejaké bytie, ktoré je večné a ktoré je príčinou všetkého ostatného. **Tým bytím je Boh!**

Stvoriť znamená urobiť niečo z ničoho. Preto tvrdíme, že **Boh stvoril viditeľný aj neviditeľný svet z ničoho. On nepotreboval na to žiadny materiál, povedal a stalo sa**. Svet nie je výtvorom nevyhnutnosti – svet nemusel byť, ani osudu, alebo náhody – má presný Boží plán. **Ale Boh ho stvoril na svoju slávu a pre dobro človeka. Kniha Genezis opisuje stvorenie sveta za 7 dní**. Nejde o vedeckú správu, ale o **symbolickú reč, ktorá chce povedať, že na počiatku všetkého je Boh – „Na počiatku stvoril Boh nebo a zem.“ (Gn 1, 1), že svet bol postupne stvorený a na jeho vrchole stojí človek**. V opise stvorenia sa viackrát opakuje, **že svet bol stvorený ako dobrý, ba veľmi dobrý – „A Boh videl všetko, čo urobil, a hľa, bolo to veľmi dobré.“ (Gn 1, 31)**

Rôzne vedecké výskumy a objavy o vzniku sveta a človeka, nie sú proti našej viere, že Boh stvoril svet a človeka, ale nám hovoria o veľkej Božej múdrosti s akou Boh tento svet stvoril. Boh kludne mohol použiť rôzne prírodné zákony, ktorými je svet naplnený!

Boh nielenže svet stvoril, ale ho aj udržiava v jestvovaní. Stará sa oň, od najmenších vecí až po veľké udalosti. Túto Božiu starostlivosť o svet voláme **Božia prozreteľnosť**.

Stvorenie človeka: „*Stvoril Boh človeka na svoj obraz, na Boží obraz ho stvoril, muža a ženu ich stvoril.*“ (Gn 1, 27) **Človek bol preto stvorený, aby poznal Boha, slúžil mu a miloval Ho**. Každý jeden človek na zemi má veľkú dôstojnosť a cenu, lebo je stvorený na Boží obraz. Túto veľkú dôstojnosť a cenu mu dáva aj to, že **človek má nesmrteľnú dušu, ktorú nevytvorili rodičia, ale pochádza od Boha**. Iba človek má takúto dušu,

zvieratá, alebo nejaké predmety, či veci ju nemajú. Keď človek zomrie, jeho duša sa oddelí od tela a pri vzkriesení sa opäť s telom spojí.

Boh stvoril človeka „ako muža a ženu“ – to znamená, že aj muž aj žena majú rovnakú dôstojnosť. Nikto z nich nie je nadradený, alebo podradený. Viac významný, alebo menej významný. Viac cenný, alebo menej cenný! Ale sú medzi nimi rozdielny preto, aby sa navzájom dopĺňali, obohacovali sa a pomáhali si.

Prvý hriech človeka: Zo sv. písma vieme, že človek bol stvorený ako priateľ s Bohom. Nebol medzi nimi žiadny problém! Čo je vyjadrené symbolicky tým, že človek bol umiestnený v rajskej záhrade, kde sa stretával s Bohom. **Človek pred hriechom bol svätý, nesmrteľný – nemal nikdy zomrieť, netrpel. Žil v úplnej harmónii s Bohom, medzi sebou ale aj s prírodou.**

Keďže Boh stvoril človeka na svoj obraz, urobil ho slobodným, lebo Boh chcel, aby sa človek slobodne podriadil Bohu. Tento slobodný výber za Boha, alebo proti nemu, vyjadruje zákaz daný človekovi, že nesmie jesť zo stromu poznania dobra a zla: „*A Pán, Boh, prikázal človekovi: Zo všetkých stromov raja môžeš jesť. Zo stromu poznania dobra a zla však nejez! Lebo v deň, keď by si z neho jedol, istotne zomrieš.*“ (Gn 1, 16 – 17) Je to symbolická reč, ktorou Boh dáva určité hranice, ktoré nesmie človek prekročiť. **Človek zhrešil tak, že zneužil svoju slobodu a postavil sa proti Bohu, neposlúchol Ho, chcel byť ako Boh, ale nezávislý od Neho = pád prvých ľudí!** Týmto prvým hriechom človek stratil svätosť, priateľstvo s Bohom, jeho vôľa sa naklonila k zlu, začal trpieť a prestal byť nesmrteľný.

Dedičný hriech: No prví ľudia to netratili iba pre seba, ale aj pre celé ľudstvo. Preto sa všetci ľudia rodia v dedičnom hriechu. Je to hriech, ktorý sme zdedili, nie spáchali. Je to stav v ktorom sa rodíme, nie osobný čin. Pre jednotný pôvod všetkých ľudí sa tento dedičný hriech prenáša na každého človeka spolu s ľudskou prirodzenosťou, ktorá už nevlastní tú svätosť, ktorú vlastnila pred prvým hriechom. Preto je ľudská prirodzenosť oslabená a človek ľahko zhreší! Tento dedičný hriech ostáva pre nás tajomstvom, ktoré nemôžeme úplne pochopiť.

Okrem tohto, prvým hriechom vstúpilo do sveta zlo! Preto Boh nie je pôvodca zla vo svete, ale človek, pokúšaný diablom!!!